

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6403** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 26-М-220/01.07.22г на „МОТ 70“ ООД- Б. с представляващи Д.К. и М.Т. и с проц.представител адв. К.Г. против Решение № 000030-6014/29.06.22г на ИД на НАП.

В жалбата се сочи, че Решението е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и връщане на преписката за ново произнасяне /с указание таксата да се възстанови/, претендира се присъждане на разноски.Сочи се, че недължимо е била платена на 08.06.22г дър.такса в размер на 25 000лв по чл.30 ал.6 от ЗХ, като ответникът неоснователно отказва възстановяването ѝ, въпреки наличието на обилна съд.практика в обратен смисъл. Дължи се само такса по чл.30 ал.1 от ЗХ, тъй като след изменението в ЗХ съгл. ДВ бр.69/20г, предишната ал.5 става ал.7 на чл.30 от ЗХ и гласи, че за игри, облагани с корпоративен данък, се дължи само таксата по ал.1 на чл.30 от ЗХ. В съд.заседание жалбоподателят не се представлява. В писмени бележки адв. Г. поддържа жалбата и развива подробно доводите от нея.

Ответникът-ИД на НАП, не се представлява в съд.заседание. Депозирано е писмено становище от юрк.К., в което се оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар над мин.размер. Соци, че заплатената дър.такса не е изискване за издаване на Решение за издаване на лиценз, а е изискване за получаването му.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на

АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта и заявител в адм.производство/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 28 от ЗХ и чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Дружеството има издаден първоначален лиценз съгл. Решение № 000030-6915/16.06.17г. По искане на дружеството с вх.№ 26-М-77/01.03.22г, ИД на НАП е издал на дружеството Решение № 000030-4719/18.05.22г за продължаване срока на лиценза- за организиране на хазартни игри с 16 бр. игрални автомати за срок от 5 години, в игрална зала в [населено място]. Решението е връчено на 20.05.22г, не е обжалвано, на 06.06.22г е платена такса по ал.1 на чл.30 от ЗХ в размер на 7600лв, а на 08.06.22г е платена и такса по ал.6 на чл.30 от ЗХ в размер на 25 000лв.

Със заявление вх.№ 94-К-228/17.06.22г дружеството иска да му се възстанови внесената на 08.06.22г на осн. чл. 30 ал.6 от ЗХ дър.такса от 25 000лв - недължимо платена, тъй като съгл. ал.7 на чл.30 от ЗХ се дължи само таксата по ал.1, ако дружеството се облага по ЗКПО/както е в случая/. такса кумулативно и по ал.6 не се дължи.

С обж. Решение № 000030-6014/29.06.22г ИД на НАП оставя искането без уважение като неоснователно, тъй като платената д.такса по чл.30 ал.6 от ЗХ в размер на 25 000лв не е недължимо платена и се дължи наред с таксата по ал.1 на чл.30 от ЗХ. Решението е връчено на 29.06.22г.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на неговата мат.компетентност по чл. 17 ал.1 т.16 от ЗХ.

Решението е издадено в писмената форма по чл.59 ал.1 от АПК, като съдържа зад.реквизити по общия чл.59 ал.2 от АПК, вкл. факт. и правни основания. Произнасянето всъщност е на осн. чл. 46 от ЗДТ- непосочено в Решението/този текст касае възстановяването на недължимо внесените дър.такси, с каквото заявление е бил сезиран ответника в това производство/.

В хода на адм.производство не са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, не е нарушен чл.35 от АПК/няма неизяснени относими факти/. Всъщност няма спор по фактите, спорът е само относно мат.законосъобразност на Решението и по-конкретно- дали по новия ред се дължи едновременно такса и по ал. 1 и по ал.6 на чл.30 от ЗХ. Между страните няма спор, че дружеството се облага по ЗКПО.

Установено е, че приложим в адм.производство по удължаване на лиценза е новия ред/след изменението с ДВ бр.69/20г/. Съдът намира, че жалбоподателят като лице, облагащо се с алтернативен данък по ЗКПО/не се оспорва от ответника/, дължи само такса по чл.30 ал.1 от ЗХ- за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на Министъра на финансите. Съгласно ал.6 на чл.30 от ЗХ, за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 25 000 лева. В

чл.30 ал.7 от ЗХ се предвижда облекчен режим на заплащаните такси за издаване/продължаване на лиценза, като е предвидено, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал.1. Цитираната разпоредба е ясна и предвижда, че лицата, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, следва да заплащат такса за издаване/продължаване действието на лиценза, в размер определен единствено по Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта. Размерът се определя единствено според броя на игралните места в залата, в която ще се извършва разрешената дейност и не е обвързан със срока на валидност на лиценза, както е предписано в чл.30 ал.6 от ЗХ, съответно няма основание да се събира и втора такса по ал.6, дължима е само таксата по ал.1. Разпоредбата на чл.30 ал.6 от ЗХ е нова и е приета с изменение на закона, обнародвано в ДВбр.69/04.08.2020г. С изменението от ДВ бр.69/20г. предишната ал.5 на чл. 30 от ЗХ е променена на ал.7, но запазва съдържанието си и гласи, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, се събират само такси по ал.1 от ЗХ.При тази нормативна рамка, чл. 30 ал.7 от ЗХ въвежда облекчен режим на заплащаните такси за издаване/продължаване на лиценза, като е предвидено, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, се събират само таксите по ал.1, като нормата не е изменена по съдържание с измененията от ДВ бр. 69/20 г.

Платената по сметка на НАП такса по чл.30 ал.6 от ЗХ в размер на 25 000лв. не се дължи и е следвало да бъде възстановена при поискването от страна на жалбоподателя, поради което оспореното Решение е неправилно и следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на органа, с указания за възстановяване на поисканата сума от 25 000лв.- като недължимо платена по сметка на НАП.По този въпрос има обилна практика на ВАС.

Решението е в противоречие и с целта на закона, като се наблюдава превратно упражняване на власт- ответникът продължава да се произнася по този начин, въпреки обилната практика на ВАС по въпроса.

Жалбата е основателна, а Решението е мат.незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката върната за ново произнасяне-като се възстанови таксата по ал.6 на чл.30 от ЗХ в размер на 25 000лв, в срока по АПК.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 50лв дър.такса и 1 560лв с ДДС адв.хонорар /1 300лв без ДДС, при мат.интерес по делото- 25 000лв/. Доколкото хонорарът е в близък до мин.размер по чл.7 ал.1 т.4 от Наредба № 1/04г / в относимата ред. ДВ бр.68/20г/ - 1280лв без ДДС, то възражението на ответника за прекомерност на хонорара е неоснователно.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-6014/29.06.22г на ИД на НАП, по жалба вх.№ 26-М-220/01.07.22г на „МОТ 70“ ООД- Б. с представляващи Д.К. и М.Т..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на ИД на НАП за ново произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите

по-горе.

ОСЪЖДА Национална Агенция по приходите да заплати на „МОТ 70“ ООД- Б. с представляващи Д.К. и М.Т. сумата от 1610лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: